

ПРОГРАМА
кандидата на посаду директора
Інституту відновлюваної енергетики НАН України
члена-кореспондента НАН України Кудрі С.О.

Інститут відновлюваної енергетики створено порівняно недавно, однак за ці майже два десятиріччя він встиг зарекомендувати себе як провідна національна наукова установа у своїй галузі, знана плідною творчою співпрацею з органами влади різного рівня, науковими організаціями та багатьма галузевими промисловими підприємствами, як в Україні, так і в зарубіжжі. Провідні вчені Інституту беруть участь у багатьох законотворчих процесах та в створенні державних науково-технічних програм, які стосуються найбільш актуальних проблем сьогодення – питань сталого розвитку суспільства, забезпечення енергетичної та екологічної безпеки. Фахівці Інституту є експертами науково-технічних рад та робочих груп, створених державними органами влади для виконання важливих і актуальних завдань. Безумовно, кращі традиції Інституту мають бути збережені та примножені з урахуванням сучасних умов і нових викликів. На це будуть спрямовані основні завдання, які я ставлю перед собою як кандидат на посаду директора Інституту.

Оскільки до створення Інституту, його організації та формування напрямів діяльності я маю безпосереднє відношення, коротко про себе.

Науковою діяльністю займаюсь з 70-х років минулого століття, все трудове життя. Напрямок досліджень з самого початку стосувався питань ефективного використання енергії, в тому числі відновлюваної. Зокрема, приймав участь у розробці та реалізації першої в незалежній Україні державної Комплексної програми будівництва вітроелектростанцій, її наукового супроводу, очолював науково-технічну раду при керівному органі даної програми. На реалізацію державних завдань створював та очолював Міжвідомчий науково-технічний центр вітроенергетики, а через три роки – академічний інститут з досліджень і інших видів відновлюваної енергетики, а саме наш Інститут. Спочатку був заступником директора з наукової роботи, а з 2016 року за вибором колективу Інституту очолюю його. З 1978 р. кандидат технічних наук, а з 1996 - доктор технічних наук (спеціальність: перетворення відновлюваних видів енергії). Член-кореспондент НАН України з 2018 року (спеціальність: екологія енергетики). Є автором понад чотирихсот наукових праць, зокрема 46 авторських свідоцтв і патентів, 23 монографій. Маю ряд вітчизняних та зарубіжних нагород і відзнак, не буду перераховувати, звичайно це заслуга всього наукового колективу, однак вважаю, що головні здобутки у нас ще попереду. Головним досягненням та постійним завданням вважаю створення творчої атмосфери та підготовку наукового кадрів нового покоління.

Якими я бачу головні проблеми та завдання на майбутнє?

Проблемними зонами лишаються:

- порівняно невисока заробітна плата, хоча й на рівні інших інститутів відділення, проте цього явно замало;
- фінансування відділів та співробітників повинно залежати від результатів їх роботи, як того вимагають сучасні умови діяльності НАНУ;

- невеликий прийом на роботу молодих співробітників та прийом в аспірантуру, що обумовлено перш за все матеріальними причинами, проте через це повільно оновлюється кадровий склад і середній вік науковців значний;
- кількість публікацій науковців Інституту загалом невисока, а останнім часом показала тенденцію до зниження, особливо це стосується статей, опублікованих в провідних науко метричних базах;
- науково-дослідницька та матеріально-технічна база інституту потребує оновлення.

Перелік проблем далеко не повний, і хоча більшість з них є характерними для усіх вітчизняних наукових закладів, проте нам необхідно все зробити для їх вирішення, тут важливою є взаємодія керівництва та всього трудового колективу Інституту.

Основними завданнями на наступну каденцію і в подальшому вважаю наступні.

Важливо оптимізувати основні наукові напрями діяльності Інституту у відповідності до актуальних потреб сьогодення, а це стосується забезпечення ефективності відновлюваної енергетики у складі енергосистеми України, надійності та безпеки, сприяння енергетичному переходу до безвуглецевої енергетики, в тому числі з використанням водневих технологій. Для цього потрібно забезпечити відповідність наукових досліджень і науково-технічних розробок Інституту пріоритетним напрямам розвитку науки і техніки України, забезпечити проведення на високому рівні фундаментальних та прикладних наукових досліджень, що надасть конкурентну перевагу Інституту.

Важливо також розширити участь Інституту в розробці державних та галузевих програм, проведенні наукової і науково-технічної експертизи.

Вирішенню завдань Інституту сприятиме створення чи покращення умов для розкриття та реалізації творчих можливостей кожного працівника та наукового колективу в цілому, що потребуватиме збереження і розвитку існуючої наукової інфраструктури.

Потрібно розширити участь Інституту в конкурсах наукових проектів, науково-технічних розробок і конкурсах на отримання грантів, у тому числі міжнародних, а також активізувати участь у проведенні конференцій, виставок, наукових шкіл.

Видавнича діяльність Інституту має бути орієнтована на відповідність статей вимогам міжнародних стандартів, особливо це стосується журналу «Відновлювана енергетика» і має сприяти включенню його до провідних міжнародних наукометричних баз.

Популяризації Інституту, його наукових досягнень сприятиме забезпечення якості офіційного веб-сайту Інституту, інших засобів комунікації, зокрема участі в публічній діяльності та засобах масової інформації.

Важливою складовою фахової підготовки є забезпечення високої якості роботи спеціалізованої вченої ради і аспірантури, незважаючи на очікувані реформування, підвищення кваліфікації наукових кадрів та сприяння залученню талановитої молоді до наукової діяльності.

Істотним напрямом діяльності лишається зміцнення співробітництва з НТУУ КПІ ім.І.Сікорського з підготовки наукових кадрів, в тому числі для відбору та залучення кращих випускників до роботи в Інституті.

Потребує зусиль розширення практики наукового та науково-технічного співробітництва з іноземними й міжнародними організаціями, контактів з потенційними замовниками науково-технічної продукції Інституту, розширення участі у діяльності наукових товариств, асоціацій, спілок і союзів, у тому числі іноземних та міжнародних.

Необхідно постійно розглядати з трудовим колективом питання соціального розвитку, зокрема поліпшення умов праці, життя та здоров'я працівників Інституту, розвивати принципи демократії, соціальної справедливості та прозорості дій керівництва.

Удосконалення структури Інституту потребує орієнтувати завдання наукових підрозділів на актуальні потреби галузей виробництва. Потрібно продовжити практику підготовки резерву кадрів на керівні посади, більш активного висування молодих науковців на керівні посади, розширити практику утворення тимчасових наукових (творчих) колективів для вирішення окремих завдань, залучати молодь до виконання міжнародних грантів, проектів національного фонду досліджень, забезпечувати активну участь молодих вчених як у проведенні наукових досліджень, так і захисту й реалізації їхніх прав та інтересів.

Розвиток фінансово-господарської діяльності має бути спрямований на забезпечення стабільного фінансово-економічного стану Інституту та ефективне використання обладнання і іншого майна. Необхідною умовою є вдосконалення управління Інститутом, зміцнення фінансово-господарської та трудової дисципліни, зменшення витрат на теплову та електричну енергію. Фінансове забезпечення вимагає активізувати діяльність з участі наукових співробітників Інституту в конкурсах на цільову тематику НАН України, МОН України, Національного фонду досліджень. Потрібні подальші зусилля по створенню належних умов праці, дотриманню прав працівників відповідно до законодавства про працю.

Необхідною умовою лишається справедливий розподіл бюджетних коштів та коштів за цільовими науковими і науково-технічними програмами та проектами за погодженням з вченою радою Інституту. Важливою задачею є збільшення частки власних надходжень Інституту, отриманих ним додатково до коштів загального фонду державного бюджету, що дозволить вчасно проводити поточні та капітальні ремонти будівель і приміщень, оснастити структурні підрозділи Інституту сучасним науковим обладнанням, сприяти матеріальному стимулюванню співробітників Інституту.

Розуміючи відповідальність, яка покладається на директора в цей складний для НАН України та Інституту час, вважаю необхідним докласти максимум зусиль і використати весь набутий досвід, знання й уміння для забезпечення успішного розвитку Інституту, збереження кадрів та підтримки створених наукових шкіл, започаткування і розвитку перспективних наукових напрямів. Вважаю. Що це можливо лише при активній співпраці дирекції та всього трудового колективу – науковців, профспівкової організації, ради молодих учених, усіх зацікавлених в успіху вітчизняної науки.

З повагою,
С.О. Кудря

